

I forretningsorden for folketinget, som vedtaget den 17. december 1953, med ændringer af 23. november 1954 og 29. april 1959, foretages følgende ændring:

I § 7 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

„Når lovforslag eller forslag til folketingsbeslutning, fremsat af et eller flere medlemmer af tinget, er henvist til behandling i udvalg, har forslagsstilleren — henholdsvis ordføreren for forslagsstillerne — såfremt han ikke er indvalgt i udvalget, adgang til at deltage i udvalgets møder om den pågældende sag, dog uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen. I øvrigt kan ethvert folketingsudvalg give folketingsmedlemmer, som ikke er indvalgt i udvalget, adgang til at deltage i udvalgets møder uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen.“

Som ordfører for forslagsstillerne anbefalede *Iver Poulsen* (Uafh) ved genfremsættelsen ganske kort forslaget til vedtagelse under henvisning til den begrundelse, han tidligere havde givet for forslaget (årbog 1962-63, side 475).

Ved 1. behandling anførte *Gustav Pedersen* (S), at man i udvalget for forretningsordenen havde arbejdet med sagen og ville fortsætte hermed. „Spørgsmålet har jo relation til adskillige andre ting, der har det formål at forbedre arbejdsgangen og herunder også at skaffe bedst muligt materiale til veje uanset partiernes størrelse. Den lille ændring, der er kommet derved, at det materiale, der tilgår udvalgene, også tilgår partier, som ikke er repræsenteret i udvalgene, er et af resultaterne. Det er vel usandsynligt, at det skulle være det sidste, men der er ingen grund til at lægge skjul på, at der er nogen ængstelse for at bryde de rammer, der stadig har været om udvalgsarbejdet. Der ligger jo allerede i selve forslaget et advis om, at hvis man tager den ene ændring, så fremkalder det den næste ændring. Altså, hvis forslagsstilleren skal have adgang til et udvalg, kommer det næste spørgsmål, som jo er med i forslaget, gående ud på, at udvalgene skal kunne udvide udvalgets deltagere med andre end de valgte medlemmer af udvalget. Og så er der nogen ængstelse for, at det næste skridt må blive offentlige udvalgmøder.

Dertil kunne man så sige: ja men var det så farligt? Det ville det ikke være af hensyn til det, der bliver sagt eller foreslået i udvalgene, men jeg gør opmærksom på, at folketinget ud over de faste udvalg nedsætter ca. 100 udvalg om året. Hvis det skal være offentlige møder, så må der være sikkerhed for, at man kan få dokumenteret, hvad der virkelig er sagt eller foreslået, og det vil sige, det vil kræve en helt anden teknik end den, man har på dette tidspunkt,